

РЕШЕНИЕ

№ 7766

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8642** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.41, т.2 от Закона за чужденците в Р.

България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Д. П., гражданин на Черна гора, срещу ЗАПОВЕД УРИ№5392-ПАМ-1486 от 12.08.2021г. на Началник отдел „Миграция“ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка ПАМ „Връщане до страната по произход-Черна гора“.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. В жалбата са представени обстоятелствата, свързани с пребиваването на оспорващия на територията на РБ, както и желанието му да се установи в страната вкл. за да сключи брак с лицето М. П. понастоящем. Визира се, че жалбоподателят е бил подведен от съпругата на свой съдружник, че статута му в страната е уреден и може спокойно да пребивава в същата. Съответно когато е научил, че го търсят от отдел „Миграция“ веднага се е отзовал за съдействие, но е получил предупреждение да напусне страната. Представя документи, че има средства и място за подслон. С оглед изложеното се моли да се отмени оспорената заповед.

Изложени са и съображения за незаконосъобразност на двете издадени заповеди /вкл. заповедта за настаняване в СДВНЧ/ от М. П. с молба от 21.09.2022г., но съдът е посочил, че лицето не е страна и е задължил същата да представи пълномощно, ако е съпруга на оспорващия /л.45/. На л. 61 има пълномощно от 04.10.2021г., но без лицето да е съпруга и в това число пълномощник по смисъла на чл.32 от ГПК, поради което тази молба не следва да се взема предвид.

В съдебно заседание П. поддържа жалбата си лично и чрез адв.М.. Твърди, че заповедта е в противоречие с процесуалния и материалния закон. Представя писмени бележки на л.136. В същите конкретизира, че е нарушен чл.26, чл.34, ал.1-3 и чл.35 от АПК, доколкото не е изяснена фактическата обстановка и по-специално обстоятелствата, при които лицето се е озовало в ситуация на незаконен престой. В този аспект отново се пресъздава изложеното в жалбата за подвеждането на П. от страна на М. К.. На следващо място е посочено, че при издаването на заповедта, в нарушение на чл.44, ал.2 от ЗЧРБ – не са съобразени семейните връзки, че е сгоден с М. П.. Има позоваване на чл.6 от Директива 2008/115, че незаконният престой не единственото обстоятелство, което се съобразява, но и индивидуални факти и други обективни критерии. Претендират се разности.

Отвената страна – не се представлява в съдебно заседание, но оспорва жалбата по представени от юрк.Г. писмени бележки на л.129. Обобщава, че се касае за валиден акт, постановен в производство без процесуални нарушения, с мотиви изложение в докладната записка вкл. в съответствие с Тълкувателно решение на ВС № 16/1975г.. Допълва, че заповедта е и материално-законосъобразна, доколкото е в приложение на чл.41, т.2 от ЗЧРБ –има срок за напускане на страната, след който лицето продължава да е в същата. Сочи се, че не е нарушен и чл.6 от Директива 2008/115/ЕО. С оглед изложеното – се моли да се отхвърли жалбата. Претендира се юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 24.08.2021г. /по отношение на съобщение, поставено на вх.врата на л.20 от 12.08.2021г./, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По съществото си –оспорването е неоснователно.

За да достигне до посочената констатация, съдът съобрази, че заповедта за връщане /л.12/ е постановена във връзка с докладна записка, отразена в същата –рег.№5392р-1836 от 12.08.2021г.. Видно от същата на л.15 –Д. П., [дата на раждане] , притежава национален паспорт №P65SD8913, валиден до 31.12.2023, като е влязъл безвизово в РБ на 01.03.2020г. с цел туризъм. На 27.05.2020г. е подал заявление за предоставяне на срок за пребиваване на основание чл.27, ал.2 от ЗЧРБ /лечение/ с рег.№4017, като съответно е получил разрешение за пребиваване до 27.08.2020г.. На 28.08.2020г. се е явил в отдел „Миграция“ и му е поставен печат „предупреден да напусне“ до 26.09.2020г.. След изтичане на срока са направени служебни справки в АИС-МВР и е установено, че лицето не е напуснало РБ. Визирано е, че е посетен на адреса [улица], ап.5 –но не е установен да живее там и е в неизвестност, поради което е предложено да се издаде заповед за връщане до страната по произход.

Посочено е, че заповедта е издадена на основание чл.44, ал.1 и чл.41, т.2 от ЗЧРБ.

Към преписката е представена и докладна записка на л.16, че на 14.03.2021г. посочения адрес на ул.В.Д. е посетен и лицето не живее на същия вкл. по данни на З. М., живущ в ап.8 -лицето никога не е било виждано на адреса, както и в ап.5 никой не живее към посочения момент. Изложеното е във връзка и с постановената заповед №5392 ПАМ-1570 от 20.08.2021г. за настаняване в СДВНЧ –предмет на друго дело, доколкото с определение на състава №7481 от 07.10.2021г. на л.63 производството е било разделено.

Следва да се има предвид, че със съобщение от 23.03.2021г. до П. на основание л.26,

ал.1 от АПК същият е бил известен, че по отношение на него започва производство по налагане на ПАМ „Връщане до страната по произход“–л.17, същото е било поставено и на интернет страницата на МВР -л.18.

Отделно на л.24 е писмо от Началника на отдел „Миграция“ до 02 СДВР – от 25.08.2021г. /след издаването на акта/, че по направена експертна справка на национален паспорт на Р. П. същият е преправен, като има данни, че част от автентичните страници от същия -са от паспорта на Д. П..

От 17.08.2021г. има сведение от М. К., приложена е и експертната справка №28/21г. на л.29.

Представен е нотариален акт №176 том I рег.№6237 дело №160 /2016г., видно от който М. П. е собственик на апартамент №13 на [улица], район С.. –б.79

Приложена е декларация от М. П. от 09.12.2021г., че на посочения адрес предоставя жилището си на П. л.78. Също извлечение от банкова сметка на лицето на л.84, както и служебна бележка за трудови доходи на л.85.

Представени са и други доказателства- сигнал до СРП от П. срещу Марията К., жалба до СРП, данни за образувана пр.преписка №37086/21г., жалба от М. П. до МВР, отговори на СДВР и др..

Разпитана е като свидетел М. П.. Видно от показанията ѝ - същата има лични отношения с П. и е негова годеница, живеели са заедно. М. К. е била съпруга на негов бизнес партньор, като същата го е поканила да дойде в България, съответно е взела паспорта му с цел да уреди престоя му, но впоследствие е показала, че има други намерения вкл. е нападнала П..

СЛЕДОВАТЕЛНО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Заповедта е постановена от компетентен орган. Видно от заповед №9426 от 06.12.2018г. на л.41 директорът на СДВР в т.1 е оправомощил началниците на отдел „Миграция“ да издават ПАМ по чл.39а, ал.1 и чл.44, ал.5,9 и чл.13 от ЗЧРБ. Видно от удостоверение на л.42 от отдел „Човешки ресурси“ комисар А. /издал заповедта/ е преназначен на длъжност началник отдел „Миграция“ от 23.11.2011г. и заема посочената длъжност до момента на удостоверението /01.10.2020г./.

В производството не са допуснати процесуални нарушения- вкл. съществени такива. Релевантните факти са изяснени правилно. Видно от жалбата, както и от последващите молби на оспорващия и неговия пълномощник- относимите факти, свързани с влизането в страната, срока за престой и обстоятелството, че след този срок лицето не е напуснало РБ –не се оспорват т.е. не е спорно, че лицето е имало разрешено пребиваване до 27.08.2020г., като на 28.08.2020г. му е поставен печат да напусне до 26.09.2020г. и същото и понастоящем е в страната. Ирелевантно е кой и как го е подвел. В тази връзка и представените доказателства са неотнормими за отношенията между П., П. и К..

Приложена е правилно материално правната разпоредба на чл.41, т.2 от ЗЧРБ и същата включва единствено гореизложените обстоятелства- след разрешения престой –лицето да не напуска страната. Неотнормими са и представените доказателства дали му е подсигурен престой и средства, както и в какви отношения е с П., с която няма данни за сключен брак. Всички тези факти ще се преценят евентуално при подаването на ново искане за разрешително за пребиваване.

Не се приема довода в жалбата за нарушение на чл.6 от Директива 2008/115. Посочената разпоредба е свързана с решението за връщане вкл. и в т.4 дава възможност в хода на посочената процедура да се предостави разрешение за престой

по хуманни, хуманитарни и други причини като в този случай не се издава решение за връщане. В този аспект подобни причини не са били намерени от ответника и правилно е издадена процесната заповед. Свидетелката М. П. твърди, че е годеница на лицето, но брак между същите няма. В действителност П. е бил настанен в СДВНЧ на 20.08.21г., а бракът е следвало да се сключи по данни на свидетелката на 15.09.2021г. -дата на която последната изрично е държала, тъй като е родена майка й- но от познанството им /м.04/ е имало време за предприемане на посочената стъпка, поради което изложеното звучи по скоро неправдоподобно. Отделно и само по себе си посоченото обстоятелство не може да се тълкува като подобна причина, дерогираща връщането, а следва да се прецени самостоятелно на фона на цялостната обстановка за създадени връзки със страната ни, които правят връщането нехуманно. В този аспект следва да се има предвид, че паспортна на лицето е използван за създаването на друг такъв, неистински документ, също ирелевантно по какви причини озовал се в друго лице. Няма и по смисъла на т.7 на ч.6 от Директивата образувана процедура за подновяване на разрешението за престой, за да се изисква от ответника да се въздържа от действия по връщането.

Следователно – заповедта е процесуално и материално законосъобразна, в съответствие и с целта на закона, поради което следва да се отхвърли жалбата.

С оглед изхода от спора и претенцията на ответника –трябва да се присъди юрк.възнаграждение във връзка с чл.24 Наредбата за заплащане на правната помощ и ЗПП и чл.78, ал.8 от ГПК – в минимален размер от 100лв..

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Д. П., гражданин на Черна гора, срещу **ЗАПОВЕД УРИ №5392-ПАМ-1486** от 12.08.2021г. на Началник отдел „Миграция“ при СДВР, с която на лицето е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „Връщане до страната по произход-Черна гора“.

ОСЪЖДА Д. П., гражданин на Черна гора, [дата на раждане] да заплати на МВР –дирекция „Миграция“ 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ чрез АССГ. Преписи на страните.

Административен съдия: